

non obligat, VII, 11, 57, 134, 154. Quod vero non est contra bonos mores omnes obligat, 135. Juramentum non est vinculum iniquitatis, 134. Non obligat in promisso, si alter fidem seu conditionem non servet, 167. Juramentum supplementarium quando admittatur remissive, 40.

Juramenti nomine, quid intelligatur, III, 156. Appellatur etiam *jusjurandum*, et *sacramentum*; et cur, *ib.* Juramentum quid, *ib.* Ejus finis immediatus est confirmatio rei dubiæ, *ib.* Dividitur varie, *ib.* Juramentum assertorium, et promissorium, quid, *ib.* Ad juramentum promissorium duplex requiritur veritas, *ib.* Juramentum simplex, et solemne, 157. Juramentum per execrationem, et juramentum per simplicem Dei contestationem, *ib.* Juramentum extrajudiciale, et judiciale, quid, *ib.*

Juramenti promissorii obligatio generatim, quæ sit, 167. Omne juramentum promissorium debite factum, parit obligationem observandi illud ex virtute religionis, *ib.* Et si desit intentio jurandi, peccat quis dupliciter, atque obligatur ad illud observandum; et quomodo, *ib.* Juramentum de re inhonesta non obligat, 168. Juramentum non est vinculum iniquitatis, *ib.* Juramentum de re inhonesta censetur illud, quod servari non potest absque peccato mortali, vel veniali, *ib.* Etiam juramentum temerarium observari non debet, *ib.* Juramentum soli Deo factum de opere minus perfecto aut prorsus indifferente, non obligat, *ib.* Nihilominus, ut juramentum homini factum obliget, sufficit, quod possit servari absque dispendio salutis æternæ, 169. Idque exemplificatur in debitoribus jurantibus solvere usuras, *ib.* Vel jurantibus non molestore creditorem super pignore, *ib.* Differentia inter juramentum Deo, et homini factum, *ib.* Juramentum homini factum, non potest eo non consentiente commutari in opus melius; bene tamen juramentum Deo factum, *ib.*

Juramenti promissorii obligatio an sit personalis, vel potius realis, ita ut ad hæredes transeat, 174. Juramentum promissorium in utilitatem hominis factum, potest considerari vel ut per se stat, vel ut ab altero est acceptatum, sicque involvit rationem pacti, *ib.* Propria juramenti obligatio, seu procedens ex virtute religionis, est omnino personalis, *ib.* Quid, si aliquis pro se, et suis successoribus, juravit quidpiam præstare, 175. Cur a principio soleant præstare personale juramentum rex, episcopus, canonicus, et hæres vasalli, non obstante juramento antecessorum, *ib.* Si juramentum est confirmatorium promissionis ab altero acceptatæ, tunc obligatio inde orta vi pacti transit ad hæredes, *ib.* Paritque actionem in utroque foro, *ib.* Juramentum reale Deo factum tenetur hæres defuncti adimplere, *ib.* Secus dicendum de juramento debitoris defuncti, qui promisit solvere usuras, 176. Juramentum ex parte ejus cui juratur, non est personale, sed transit ad hæredes, *ib.* Jura-

mentum per vim, aut metum extortum, an obliget, 177. Juramento an confirmetur contractus de jure invalidi, *ib.* Vide supra *Contractus per juramentum*. Juramentum in præjudicium tertii, vel boni publici, non confirmat contractum, *ib.*

Juramenti litis decisorii effectus, quis sit, 180. Si præstetur, ei standum est, *ib.* Saltem quamdiu de falsitate juramenti aliunde non constat, 181. Dupliciter potest intelligi juramentum falso præstitum; scienter videlicet, aut ignoranter, *ib.* Juramento sibi delato scienter falsum jurans, præter peccatum mortale, tenetur in foro conscientie restituere, quidquid inde consecutus fuit, *ib.* Non obstante sententia judiciali pro ipso lata; et cur, *ib.* Juramentum scienter falso depositum, si de hoc constat, etiam in foro externo retractandum est, *ib.* Ac judex eidem inhærens peccaret, *ib.* Juramentum necessarium, etiam bona fide præstitum, potest retractari, si per instrumenta de novo reperta probetur falsum: secus dicendum de juramento voluntario, et judiciali, 182. Et quæ ratio disparitatis, *ib.* An juramentum necessarium retractetur propter testes de novo repertos, sicut propter instrumenta, *ib.* Dantur certi casus, in quibus juramentum etiam voluntarium ac judiciale, cognita rei veritate retractatur, 183. Juramentum voluntarium, ac judiciale, procedit duntaxat quoad jurantem, et juramentum deferentem; non quoad extraneos, *ib.* Nec procedit in causa ultimæ voluntatis, 184. Neque in causis matrimonialibus, *ib.* Nec etiam, ubi per confessionem partis constat de injustitia sententiæ, *ib.* Alia limitatio refertur, *ib.*

Juramento promissorio, quænam conditiones tacite inesse censeantur, III, 164. In juramento assertorio nulla conditio subintelligitur, *ib.* In juramento promissorio, quamvis absolute factum, subintelliguntur quædam tacite conditiones; nempe, *Si potero, ib. Salvo jure, et auctoritate superioris, ib. Si non is sponte remiserit, in cujus favorem juratum est, ib. Si res in eodem statu permanserint, 165.* Si et altera pars fidem servarit, *ib.* Juramentum in favorem hominis factum Deus non acceptat, nisi in ordine ad hominem, 164. Juramentum dandi certam elemosynam pauperibus in genere, an possit a paupere aliquo remitti, 165.

JURISDICTIO quid, I, 543. Dicitur potestas publica, *ib.* Et potestas jurisdictionis, *ib.* Jurisdictio generatim qualiter dividatur, 544. Jurisdictio ecclesiastica, et jurisdictio civilis, seu politica, quæ, 544. Jurisdictio contentiosa, et voluntaria, quid et in quo differant, *ib.*, 425. Jurisdictio ordinaria, et delegata quæ, 544. Jurisdictio mandata, an differat a delegata, *ib.* Et in quo proprie loquendo, 545. Sed largius loquendo quandoque confunduntur, *ib.* Jurisdictio mandata proprie accepta coincidit cum delegata ad universitatem causarum, *ib.* Jurisdictio simplex, ac imperium mixtum et merum, quid, *ib.* Vide supra *Imperium*. Jurisdictio bassa, seu inferior, et

jurisdictio alta, seu criminalis, quæ, *ib.* Alia jurisdictionis simplicis, et imperii definitio, 546. Jurisdictionis episcopalis potestas, in quo consistat, II, 10. An hæc competat episcopis immediate, a Deo, 11. Vide supra *Episcopi potestas*. Jurisdictio tribuitur vi consuetudinis legitime præscriptæ, I, 199. Jurisdictio vicarii generalis, an sit ordinaria, vel delegata, non est tantum questio de nomine, et cur, 539. Concluditur, quod is habeat jurisdictionem ordinariam, *ib.* Jurisdictio, quæ penes episcopum est primario, et principaliter, in vicario generali ipsius existit secundario, et accessorie, 540. Non semper, qui vices gerit alterius, delegata jurisdictione uti censetur, 541. Jurisdictio principaliter residet penes capitulum Sede vacante, exercitium tamen ejus existit penes vicarium capitularem, 542. Jurisdictio ordinaria non extenditur morte concedentis; bene tamen delegata, re integra, 549. Jurisdictio ordinaria est favorabilis: delegata vero est odiosa, et stricte interpretanda, *ib.* Jurisdictio ordinaria est cuipiam naturalis; delegata vero accidentalis, et superinducta, 549. Jurisdictio licet sit indivisibilis in se, est tamen divisibilis quoad exercitium, 561. Jurisdictio per vim extorta an sit valida, II, 122. Jurisdictio capituli sede vacante. Vide *Capituli jurisdictio*. Jurisdictio contentiosa, necessaria, et voluntaria quæ, IV, 49.

Jurisditionis prorogatio, quid, et quod modis sit, II, 224. Vide infra *Prorogatio*. Jurisdictio gravi non exiit ipso jure est nulla, 225. Jurisdictionis prorogatio, quid sit et qualiter inducantur, 225. Vide infra *Præventio jurisdictionis*. Perpetua jurisdictionis respectu delegati, inducitur per rationem, 238. Etiam si nondum ante obitum delegantis citatio pervenerit ad notitiam ejus, 239. Jurisdictionis contentiosæ actus regulati sunt invalidi diebus feriatis, 314. Secus dicendum de actibus jurisdictionis perpetuationem, et inter inducendam litis pendentiam disputatis, quæ, 452. Confessio per viam contentiosæ jurisdictionis, et voluntariæ jurisdictionis, quæ, 480. Jurisdictio potest probari per testes singulares singularitate administrativa, III, 26, 27. Jurisdictiones non debent confundi, sed cuiuslibet sua jurisdictione conservari, 316.

JURISTARUM cauta responsio: *Nego narrata, ut narratur*, II, 333.

JUS civile, quid, I, 35. Absolute prolatum intelligitur de Romano, *ib.* Jus civile commune, et particulare seu municipale quid, *ib.* Dividitur in scriptum, et non scriptum, 36. Jus non scriptum, seu consuetudinarium, *ib.* Et jus scriptum, quid, *ib.* An scriptura sit de ejus essentia, *ib.* Jus civile dividitur in publicum, et privatum, *ib.* Et quid, *ib.* Jus publicum aliud antiquum, aliud hodiernum, 37. Jus privatum, quomodo differat a privilegio, *ib.* Quomodo omne jus dicatur publicum, *ib.* Jus civile quibus partibus constat, *ib.* Quo ordine, et tempore, singuli libri

juris civilis evulgati fuerint, *ib.* Alia divisio partium juris civilis in leges, plebiscita, senatus consulta, etc., 38. In quo statu populi romani ista fuerint edita, *ib.* Jus honorarium, quod, 40. Jus civile qualem finem respiciat, *ib.* Ad audiendum jus civile religiosum est prohibitum, ne e claustris exeant; et sub quibus poenis, 53. Jus civile in quibus generatim conveniat, et differat a canonico, 40. Jus utriusque convenientia, et differentia, desumitur ex omnibus quatuor causarum generibus, *ib.* Nempe, quoad causam finalem, *ib.* Et quoad causam efficientem, 42. Et quoad causam materialem, *ib.* Et quoad causam formalem, 43. In quibus casibus in specie jus civile differat a canonico, *ib.* Referuntur quinquaginta differentie speciales inter utrumque jus, *ib.* Jus utrumque orditur a sanctissima Trinitate, et fide catholica, 56. Jus præcepta sunt tria, 109. Cur hæc dicantur juris præcepta, 109. Parum est jura condere, nisi sint qui ea tueantur, 303.

Jura juribus, quantum fieri potest, sunt concordanda, 48. Jurium correctio est odiosa, *ib.* Apparens jurium contrarietas est concilianda, *ib.* Ubi est manifesta jurium contrarietas, standum est posteriori decisioni, 49. Quid sit observandum circa manifestas contrarietates juris canonici, et civilis, 51. Ubi versatur periculum animarum, jus canonicum in omni foro, ac etiam in terris Imperii, est observandum, *ib.* Idem dicendum de juramentis, contractu matrimoniali, et hujusmodi, *ib.*

Jus divinum quandoque accipitur pro jure canonico, II, 239. Jus civile, et juris prætorii nomine, quid intelligatur, 418. Jura vigilantibus subveniunt, non negligentibus, III, 135, 186, 227. Juri publico nequit derogari pactis privatorum, 246. Solvitur instantia ex S. C. Villejano, ac hujusmodi, *ib.* Jus publicum tripliciter distinguitur, *ib.* Quæ contra jus fiunt, debent utique pro infectis haberi, quomodo intelligendum, III, 178. Jura incorporalia inhærent ossibus dominorum, II, 212. Jurium incorporalium possessio, seu quasi possessio, qua ratione acquiritur, atque ab uno in alium transferatur, 355, 356. Vide infra *Possessio, seu quasi possessio*.

Jus revocandi domum, quid, II, 222. Differt plurimum a jure declinandi forum, *ib.* Jus revocandi domum ut cuipiam competat, plura requiruntur; et quæ, *ib.* An, qui domum revocat, teneatur de judicio sisti et reverti, 223. Jus revocandi domum in curia romana, communiter non observatur, *ib.* Jus accrescendi quid, IV, 501. Quibus competat, *ib.* Jus asyli quid, et quo jure habeatur, V, 219. Definitur, *ib.* Est constitutum jure civili, et canonico, *ib.* Non item naturali, *ib.* Nec divino positivo, 220. Contrarium est probabile, *ib.* Contra jus asyli valet consuetudo, *ib.* Dummodo id non nimium lædat, 221. Jus asyli quibus locis competat, *ib.* Eo gaudent omnes ecclesiæ auctoritate episcopi erectæ, etiam non consecratæ: etsi interdictæ sint et pollutæ, *ib.*

Item omnia eisdem adherentia loca et ædificia, uti turris, campanile, porticus, atrium, etc., *ib.* Adhærens muro ecclesiæ, vel tenens januam ejus vel vectes, gaudet asylo, *ib.* Existens intra quadraginta passus ab ecclesia majori, vel triginta ab ecclesia minori, gaudet asylo, 222. Quomodo computentur passus dicti, si cœmeterium ecclesiæ contiguum est, 223. Domus quoque clericalis interjacens, non item laicalis, gaudet asylo, *ib.* Intra præfatos passus gaudet quis asylo, sive ab extra illud fugiat, sive ab ecclesia progrediat, *ib.* Cœmeterium gaudet asylo, 224. Etsi sit separatim ab ecclesia, *ib.* Dummodo auctoritate episcopi sit erectum, *ib.* Asylo gaudent oratoria, 225. Etiam in domibus privatorum, si auctoritate episcopi fuere erecta, *ib.* Monasteria et omnia loca intra ejus septa asylo gaudent, *ib.* Non item loca extra septa, *ib.* Omnia loca religiosa, ut hospitalia, nosocomia, etc., gaudent asylo, 226. Fugientes ad sanctissimum Eucharistiæ sacramentum, dum portatur ad infirmum, gaudent asylo, *ib.* Etsi tantum se associant comitantibus, *ib.* Limitatur in reo, ad quem in carcerem portatur, sacrosancta Eucharistia, *ib.* Domus episcopi gaudet asylo, 227. Etsi non existat intra quadraginta passus ecclesiæ, *ib.* Quid de domibus cardinalium, *ib.*

Jus asyli est privilegium locale, V, 229. Liberat a pœna : et qua, 230.

Jus asyli violantes quas pœnas incurrant, 274. Inter illas est excommunicatio, *ib.* Latæ sententiæ, *ib.* Pœnas incurrunt, quicumque sine licentia episcopi reum etiam criminis excepti capere, in carcerare, aut extrahere ausi fuerint, 272. Imo qui hoc tantum tentaverint, *ib.* Nec excusantur, quod reus consentiat, *ib.* Etiam mandantes violationem subjacent pœnis, *ib.* Quid si violatores appellent, 273. Quis possit absolvere a pœnis violatorum immunitatis, *ib.* Jus civile est servandum etiam in foro canonico, ubi expresse a canone non est correctum, IV, 412. Illud audire, an et quomodo prohibitum sit clericis, V, 304.

Jus deliberandi in materia testamenti quid, et quare concedatur, IV, 492. Etiam hodie conceditur petenti, *ib.* Jus patronatus quid et quot modis acquiratur, V, 110. Juris patronatus nomen varie accipitur, *ib.* Definitur ad propositum, *ib.* Acquiritur dotatione, ædificatione, et fundatione, 111. Fundare ecclesiam quis dicatur, *ib.* Ædificare quis, *ib.* Reædificans quando acquirat jus patronatus, 112. Dotatione quomodo acquiratur, *ib.* Si plures concurrunt ad fundandam, vel ædificandam, etc., omnes fiunt patroni, *ib.* Acquiritur etiam privilegio, 113. Atque præscriptione, *ib.* Jus patronatus quomodo probeatur, *ib.* Jus patronatus jam semel acquisitum quibus modis in alios transeat, vel transferri possit, 114. Transfertur hæreditate, et quomodo, 115. Unius patroni hæredes succedunt æqualiter, *ib.* Plurium hæredes vero in stirpes, *ib.* Compatriones possunt inter se convenire de præsentatione alternis vicibus, 116. Jus patronatus transit cum re, cui est annexum, 115. Jus patronatus gentilitium etiam transit ad hæredes, 116. Jus patronatus transfertur etiam donatione et quomodo, *ib.* Item permutatione : et quomodo, 117. Ac venditione, non quidem per se, sed per accidens cum re, cui est annexum, *ib.* Jus patronatus non tantum cum universitate bonorum, sed etiam cum re particulari transit, 118. Transit etiam cum feudo et emphyteusi, *ib.* Non item cum pignore, et hypotheca, *ib.* Bene tamen cum dote, 119.

Jus patronatus dividitur in activum et passivum, 121. Reale et personale, *ib.* Hæreditarium, *ib.* Et gentilitium seu familiare, *ib.* Item in ecclesiasticum, *ib.* Laicale, 122. Et mixtum, *ib.* Quid juris de hoc, *ib.* Jus ecclesiasticum prius laicale, donatum ecclesiæ evadit ecclesiasticum, 121. Jus patronatus ecclesiasticum et laicale differunt : illud habet sex, hoc vero quatuor menses ad præsentandum, 122. Quando incipiat currere hoc tempus, *ib.* Patronus ecclesiasticus non potest variare, bene tamen laicus, 123. Quomodo et quoties, *ib.* Ecclesiasticus præsentando indignum, perdit jus, non item laicus, 124. Beneficium patronatus ecclesiastici potest conferre et reservare legatus a latere ; non item patronatus laicale, *ib.* Per generalem reservationem aut unionem beneficij a Papa factam derogatur beneficio juris patronatus ecclesiastici ; non item laicalis, *ib.* Limitatur, 125. Parochiæ juris patronatus clericalis debent necessario per concursum conferri : non item patronatus laicalis, 124. Jus patronatus ob quas causas amittatur, et extinguatur, 137. Jus prælationis in solvendis debitis. Vide *Solutionis ordo.* Jus retractatus. Vide *Retractatus.*

Jus civile correctum a jure canonico in materia præscriptionis, VII, 26. Jus alterius aliud universale, aliud particulare, 45. Jus alterius quæsitum per nullas gratias tollitur, 49. Jus defuncti adhæret hæredi, 110. Jus quod quis in alterum statuit eo ipse uti debet, 92. Quæ contra jus fiunt pro infectis haberi debent, 145. Jus patronatus et jus præsentandi, etc., 70. Jus vigilantibus scriptum est, 181.

Juris vocabulum, unde derivetur, I, 1. Variæ juris acceptiones referuntur, 2. Jus an differat a lege, *ib.* Dividitur in æternum, naturale et positivum, *ib.* Jus positivum, quod, 5. Et in quibus differat a jure naturali, *ib.* *Jure naturali omnia sunt communia*, quomodo intelligendum, *ib.* Bella, et servitutes sunt juri naturali contrariæ, quomodo, 6. Jus positivum dividitur in divinum, et humanum, *ib.* Divinum subdividitur in legem veterem, et novam, *ib.* Non omnia præcepta quæ condiderunt apostoli, sunt juris divini, *ib.* Jus positivum humanum subdividitur in jus gentium, civile et ecclesiasticum, 7. Jus gentium, quid, *ib.* Est duplex, *ib.* Non constituit distinctam speciem inter jus naturale, et positivum humanum, 8. Jus gentium proprie dictum, qua ratione differat

a civili, *ib.* Quæ contra jus fiunt, debent utique pro infectis haberi : declaratur, 155.

Jus canonicum, quid, 9. Dicitur etiam ecclesiasticum, *ib.* Et divinum ; cur, *ib.* Finis juris canonici, qualis, 10. Ejus magna excellentia super jus civile, *ib.* Non tamen est excellentius sacrosancta theologia, *ib.* Jus canonicum quomodo dividatur, 11. Et ex quibus constituatur, *ib.* Jus canonicum, a quo, vel quibus suam originem desumpserit, 12. Corporis juris canonici partes universim sunt sex, quæ, 14. Et quomodo subdividantur, *ib.* Liber septimus *Decretalium*, qualis, *ib.* Jus canonicum comprehendit sub se *Decretum Gratiani* ; et cur, 18. Juris canonici convenientiæ, et differentiæ a jure civili quoad omnia quatuor causarum genera, 40. Speciales ejus differentiæ a jure civili sunt plures, 42. Harum referuntur quinquaginta, *ib.* Juris canonici finis primarius, ac ultimatus, qualis, 40. Jus canonicum comprehenditur sub theologia, 54. Juris canonici duplex fundamentum, 55. Divisio materialium juris canonici in quinque libros *Decretalium*, *ib.* Juris utriusque confederatio inter se, qualis, 52. Casus in jure civili dubius, sed in canonico clare decisus, procedit quoque in foro civili, et e contra, *ib.* *Juri suo quilibet renuntiare potest*, quomodo intelligendum, 397. Potest quis renuntiare juri suo, seu favori privato, non obstante confirmatione principis, 215. Qui juri suo semel renuntiat, non potest postea ad illud redire, 402. Juris patronatus causa non nisi ecclesiastico judicio diffiniri valet, II, 177. Cur laicus possidere possit jus patronatus, non tamen de eo cognoscere, 178. Accessorie potest de eo cognoscere laicus, *ib.* Jus patronatus probat inscriptio in antiquis, III, 117. Juris ignorantia, sive error, an impediat bonam fidem, atque præscriptionem, 236. Ignorantia juris clari, etiam inculcata, impedit præscriptionem, et cur, *ib.* Limitatur istud in certis casibus, 237. Juris ignorantia non prodest acquirere volentibus : suum vero petentibus non nocet, *ib.* Juris dubii error non impedit bonæ fidei possessorem, quominus præscribere possit, 238. Sicut nec ignorantia facti, *ib.*

Juris asyli effectus et favores, V, 256. Rei debent recipi in loco sacro, *ib.* Ac de bonis loci sacri sustentari, *ib.* Nisi propria habeant, vel facile habere possint, 257. An et quomodo suaderi iis possit, ut discedant, *ib.* Nemo potest impedire, quominus reus fruatur necessariis naturæ, *ib.* Non potest vi extrahi e loco sacro, *ib.* Bene tamen sponte egredi, et extra capi, *ib.* Ad sponte exeundum falsa promissione inductus gaudet immunitate, 258. Secus si solis blanditiis absque promissione inducatur, *ib.* Dolo, fraude et mendaciis ad sponte exeundum inductus, non gaudet asylo, *ib.* Nisi judex ipse per se, vel per alium fraudem committat, *ib.* Reus in loco sacro existens, non potest condemnari ad mortem, vel corporis pœnam, 259. Bene tamen si exeat, *ib.* Pœna pe-

cuniaria aut alia competenti potest, et debet etiam in ipso loco sacro puniri reus, *ib.* Et a quo judice, *ib.* Non potest spoliari bonis suis, secum in locum asyli allatis, 260. Neque potest in loco asyli carcerari, aut vinculis constringi, *ib.*

Juris patronatus capaces sunt clerici, et laici, 119. Masculi et fœminæ, *ib.* Etiam impuberes : quando loco ipsorum præsentant tutores, *ib.* Infideles non sunt capaces juris patronatus, 120. Nec hæretici de jure communi : Quid in Germania, *ib.* Juris nemo plus potest in alium transferre quam sibi competit, VII, 171.

Jure asyli quænam personæ gaudeant, V, 227. Gaudent illo laici catholici omnes, *ib.* Etiam excommunicati et interdicti, 228. Non item clerici secundum aliquos, *ib.* Contrarium de clericis sæcularibus probabilis est, 229. Religiosi non gaudent asylo contra suos superiores, 230. Judæi ac infideles gaudent asylo, 232. Item hæretici, si non ob hæresim fugiunt ad locum sacrum, *ib.* Item fugientes e carceribus, vel manibus satellitum ad loca sacra, 251. Atque ducti per loca sacra ad supplicium, 252.

Jure asyli quæ crimina gaudeant, quæ non, 233. Refertur bulla Gregorii XIV ad propositum, *ib.* Quæ obligat omnes et ubique in toto mundo, 235. Etiam ubi non est promulgata, 236. Omnia crimina specialiter non excepta gaudent asylo, *ib.* Etiam fugientium e carceribus vel manibus satellitum, *ib.* Quid de delinquentibus, ductis per loca sacra ad supplicium, 252. Crimina excepta asylo privantia recensentur, 236. Refertur etiam novissima constitutio Benedicti XIII.

Juri suo renuntiare quis potest, V, 313. Jure possumus id, quod licite possumus, VII, 24. Jure prohibetur quod contra bonos mores est, 134.

Jura ex iis quæ ordinariæ, vel frequenter fiunt, conduntur, VII, 12. Jura juribus sunt concordanda, 23. Jura promptiora sunt ad absolvendum, quam condemmandum, 7, 39, 73. Jura in quo sensu dicantur obscura, 39. Jura et natura nihil faciunt frustra, 76. Contra jura qui mercatur bonam fidem non præsumitur habere, 175. Contra jura mercari quid sit, *ib.*

Jurium correctio non est inducenda per tacitos, et subauditos intellectus, I, 206. Nec a sensu contrario, *ib.* Nec ex ratione similitudinis, *ib.* Nec etiam a majoritate rationis, 207. Num saltem ex identitate rationis fiat extensio in correctoriis jurium, *ib.* Regula illa, quod in correctoris jurium non fiat extensio ultra expressa, fallit in certis casibus, 207. Et qui sint casus illi, 208. Omnis recessus a jure communi, est odiosus, 239.

JUSJURANDUM etiam appellatur juramentum ; et cur, III, 156. Vide supra *Juramentum.*

JUSTITIA commutativa ac distributiva non respicit acceptionem personarum, sed merita causæ, VII, 41. Ac æqualitatem arithmetica, vel geometricam, *ib.* Nec justitia vindicativa, 42.

Justitiæ, et æquitatis ratio præferenda est rigori juris, VI, 491.